

Časová osa života – Oldřich Plašil

1964

1. 4. 1964 – Narodil se. Má jednu sestru.

1964–cca 1973

Žije v Častolovicích, do 3. třídy zde chodí do školy.

Dětství tráví hlavně venku – hraje fotbal, hokej a hodně času tráví u vody. Rád rybaří už od malička.

cca 1973

Stěhuje se s rodiči do Kostelce nad Orlicí.

Patří do aktivní party kluků, pořád někde běhají. Maminka mu namaže chleba se sádlem a on ho ani nestihne dojíst, jak spěchá ven.

Konec 70. let (ZŠ v Kostelci n. O.)

Má průměrné známky, někdy mu hrozí i čtyřka.

Oblíbený učitel: pan Dolana (čeština) – přísný, ale spravedlivý.

Jednou s kamarádem vystrašili učitelku. Druhý den dostali od pana Dolany facku – tím to skončilo, neurazil se, bral to sportovně.

Sportuje, běhá 800 m a 1 km, hraje fotbal i za starší kategorii.

cca 1979 (15 let) – Příhoda z Vranova

Na dovolené u Vranova chytí dva candáty.

Řekne vtip o policistech právě ve chvíli, kdy za ním stojí členové PS VB (Pomocná stráž Veřejné bezpečnosti).

Dostane pokutu 100 Kčs (tehdy hodně peněz).

Otec má strach, aby z toho nebyly další problémy, protože už měl „škraloup“ kvůli protirežimní poznámce.

1977–1980

Chce studovat rybářství ve Vodňanech, ale nedostane doporučení ze školy – kvůli problémům svého otce s režimem.

Nastupuje do České Třebové na obor **Mechanik motorových lokomotiv a motorových vozů** s možností nástavby na strojvedoucího.

1981 (17 let)

Začíná jezdit jako strojvedoucí.

První nákladní jízda: Týniště nad Orlicí – Třebechovice pod Orebem.

Je noc, mlha, 20 vagonů. Zastaví jen 1 metr před návěstidlem. Velký stres, ale zvládne to.

80. léta

Pracuje na železnici.

Zažívá různé situace:

- popadané stromy na trati (Doudleby–Rokytnice),
- dvakrát rozbité okno lokomotivy,
- srážky se zvěří,
- legraci s kolegy (např. „600 cestujících“ místo 60, papírek od syrečků za čepicí).

Musí pravidelně skládat náročné zkoušky – testy i ústní část (min. 80 % úspěšnost). Učí se z velkého množství předpisů.

Říká, že železnice není koníček – proto se učivo hůř „leze do hlavy“.

Nikdo ho nenutil vstoupit do strany, nikdy nebyl členem KSČ.

Uvědomuje si ale, že některé vtipy by mu tehdy mohly vážně uškodit.

Konec 80. let

Seznamuje se s Lenkou Langovou na silvestrovské oslavě v Sopotnici.
Lenka je o dva roky starší a má tři malé děti.
Kvůli vztahu má neshody s rodiči, dokonce na čas odchází z domova.
Postupně si rodina na Lenku zvykne.

1989

Sametovou revoluci prožívá spíše klidně.

1991

Svatba s Lenkou.
Stěhují se do Merklovic (část Vamberka).
Narodí se jim syn Ondřej.
Oldřich říká, že se „přizženil do Vamberka“.

1994 (přibližně)

Začíná hrát v amatérském divadle **Zdobničan**.
K divadlu ho přivedla manželka.
Začíná malou rolí v pohádce – má jen dvě věty.
Postupně dostává větší role, až hraje hlavní postavy.

2000–současnost

V divadle zkouší úterý a čtvrtek, někdy hrají i tři divadelní hry za rok.
Kulisy si vyrábějí sami. Někdy přichází únava a „ponorková nemoc“, ale láska k divadlu ho drží dál.

Získává ocenění na krajských i národních přehlídkách (např. Miletín, Police nad Metují).
Velmi si váží pochvaly od režiséra, který řekl, že by si ho vzal do profesionálního divadla.
Dostává nabídku na profesionální hereckou dráhu, ale odmítá ji. Nechce soupeřit v konkurenčním prostředí, raději zůstává amatérem.

Jeho vysněná role: hra **Sluha dvou pánů** (nemají ale dost herců).

Dnes hraje už 31 let.

Přiznává, že překonat trému mu trvalo 10–15 let. Naučil se být na jevišti přirozený a mluvit tak, jako když mluví s kamarády.

Současnost (2025)

Stále jezdí jako strojvedoucí – už 44 let.

Do důchodu mu zbývají asi 3 roky. Čekají ho poslední přezkoušení.

Ve volném čase:

- rybaření,
- jízda na kole,
- divadlo.

Je celoživotní optimista. Říká, že důležité je mít kolem sebe dobrou partu lidí.

Vzkaz mladé generaci

„Buďte činní, poslouvejte starší – učitele, rodiče – a vezměte si od nich něco dobrého. Tím si postavíte základ, aby v životě převažovaly dobré chvíle.“